

[Valdemar Thomsen.]

skal forbitre Livet for de arbejdsløse, vil vi ikke modsætte os det foreliggende Lovforslag.

Alfred Jensen: Den Indvending, Socialministeren gjorde mod Dispensation fra 26 Ugers Bestemmelsen eller dens fuldstændige Ophævelse, minder meget om den Indvending, man i sin Tid gjorde, da Kravet om 10 Maaneders Bestemmelsen blev fremsat. Da havde man ogsaa visse Betæneligheder angaaende de Medlemmer, det gjaldt; det var ældre, det vil sige mindre kvalificerede, Arbejdere, og saa var der endvidere det, at Arbejdsløshedskassernes Ledelse ikke stillede Krav om en saadan Ændring af Loven. Jeg mener nu, at man bør ogsaa tage Hensyn til de 3 300 Personer, som det drejer sig om, der den 31. Oktober faldt paa 26 Ugers Bestemmelsen. Det samme Standpunkt havde vi, da 10 Maaneders Bestemmelsen var til Debat rundt omkring i Fagforeningerne og ogsaa her. Vi har den Opfattelse, at man hovedsagelig maa tage Hensyn til de Mennesker, som er faldet for denne Bestemmelse; der er ingen Tvivl om, at netop disse Menneskers Tarv paabyder, at der foretages de nødvendige Foranstaltninger, for at de kan faa den samme Understøttelse som deres Kammerater i Fagforeningerne.

Ministerens sagde her, at der ved Hjælp af denne Lov gennemføres et Dyrtidstillæg til de arbejdsløse paa 7 Kr. pr. Uge. Det er nu noget meget sagt, for Dyrtidstillægget kan vel kun være det, der er gennemført ud over det Maksimaldagpengebeløb, der raadede, da Dyrtiden satte ind, og det var 4 Kr. 30 Øre, altsaa 30 Kr. 10 Øre om Ugen. Det var der flere Kasser, som ydede Medlemmerne i Understøttelse. Jeg er vel vidende om, at en hel Del Kasser ikke har været i Stand til at udnytte Maksimumsbestemmelsen, og for disse Kassers Vedkommende er det rigtigt, at der nu ydes 7 Kr. mere i Understøttelse om Ugen, end Tilfældet var før den 1. December. Men her maa man tage i Betragtning, at det er i Henhold til Pristallet for Januar. Vil Ministeren og andre drage Sammenligning mellem det Dyrtidstillæg, man siger de arbejdsløse faar, og det, der ydes de arbejdende, saa maa man erindre, at de 7 Kr. 75 Øre, som Arbejderne faar i Dyrtidstillæg til deres Løn, faar de i Henhold til Januar-Pristallet. Jeg ved ikke, om Dyrtidstillægget til de arbejdende stiger med 5 Kr. 30 Øre pr. 1. Maj, som det steg pr. 1. Februar, men er det Tilfældet, saa viser det sig i alt Fald, at Dyrtidstillægget

til de arbejdsløse ikke bliver mere end halvt saa stort som det, de arbejdende faar; og hvis man har den Opfattelse, som jeg ikke er helt uenig med Ministeren og den ærede Ordfører i, at de arbejdsløse bør have det samme absolutte Beløb i Dyrtidstillæg som de arbejdende, saa maa der i hvert Tilfælde en betydelig Ændring til af Loven.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sagde, at det vist var mig, der var ængstelig, og det skal jeg indrømme. Det er mig, der er ængstelig. Jeg er ængstelig for, at denne Lov er for karrig. Jeg er ængstelig paa de arbejdsløses Vegne, jeg er ikke ængstelig, fordi jeg ikke har noget at udsætte paa Loven, for det har jeg. Da jeg i sin Tid var ængstelig for Loven af December Maaned 1939, saa var det ikke for Fremtiden, men saa var det, fordi den ikke gav Dækning for de Prisstigninger, som havde fundet Sted fra den Dag, da andre inden for Arbejderklassen fik Udligning for Prisstigningen, og saa var det, fordi vi mente, at dette ikke var nok, og derfor foreslog vi, at der desuden blev ydet en Forhøjelse af 1 Kr. daglig ekstra. Det, jeg har paapeget her i Dag, er, at man ikke har gennemført en kvartaarlig Regulering, at man ikke sørgede for, at der gives en Regulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb pr. 1. Maj paa Grundlag af Pristallet, og at man ikke giver fuld Dækning for de forøgede Dagpengebeløb, som Kasserne bliver i Stand til at udbetale.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Det er fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen siger, at de samme Indvendinger blev gjort, da vi drøftede Spørgsmaalet om 10 Maaneders Bestemmelsen. Hvis det ærede Medlem havde været Medlem af dette høje Ting nogle flere Aar, vilde han vide, at jeg allerede, da Bestemmelsen blev indført, var betænkelig ved den og gjorde opmærksom paa, at den kunde virke urimeligt.

Med Hensyn til de sidste Bemærkninger kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at paa samme Maade, som jeg hidtil har medvirket til at varetage de arbejdsløses Interesser, paa samme Maade vil jeg fortsætte. Det ærede Medlem behøver ikke at nære nogen som helst Ængstelse. I Stedet for Agitation søger jeg at skabe Realiteter.

Maa jeg sige med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjærs Bemærkning om,